

RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN
VOORZITTER VAN DE DERDE KAMER

ARREST

nr. S/2012/0060 van 28 maart 2012
in de zaak 1011/0270/SA/3/0237

In zake:

de heer [REDACTED]

bijgestaan en vertegenwoordigd door:
advocaten Ilse CUYPERS en Griet CNUDDÉ
kantoor houdende te 2000 Antwerpen, Frankrijklei 146
bij wie keuze van woonplaats wordt gedaan

verzoekende partij

tegen:

de deputatie van de provincieraad van **ANTWERPEN**

verwerende partij

*Tussenkomen
de partij :*

mevrouw [REDACTED], wonende te [REDACTED]

bijgestaan en vertegenwoordigd door:
advocaat Philippe VAN WESEMAEL
kantoor houdende te 1050 Brussel, Louizalaan 137/1

I. VOORWERP VAN DE VORDERING

De vordering, ingesteld bij aangetekende brief van 17 november 2010, strekt tot de schorsing van de tenuitvoerlegging en de vernietiging van het besluit van de deputatie van de provincieraad van Antwerpen van 23 september 2010.

Met dit besluit heeft de deputatie het administratief beroep van de verzoekende partij tegen de beslissing van het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Hoogstraten van 12 juli 2010 verworpen.

De deputatie heeft aan de tussenkomen de partij de stedenbouwkundige vergunning verleend voor het bouwen van een varkensstal, het aanleggen van verharding en een weegbrug voor een nieuw bedrijf.

Het betreft een perceel gelegen te [REDACTED] en met kadastrale omschrijving [REDACTED].

II. VERLOOP VAN DE RECHTSPLEGING

De verwerende partij heeft geen nota betreffende de vordering tot schorsing ingediend en een afschrift van het administratief dossier neergelegd. De repliek in feite en in rechte van de tussenkomende partij betreffende de vordering tot schorsing is vervat in haar verzoekschrift tot tussenkomst.

De partijen zijn opgeroepen voor de openbare terechtzitting van 8 juni 2010, alwaar de vordering tot schorsing werd behandeld.

Kamervoorzitter Filip VAN ACKER heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Griet CNUDDÉ die verschijnt voor de verzoekende partij en advocaat Thomas STERCKX die loco advocaat Philippe VAN WESEMAEL verschijnt voor de tussenkomende partij, zijn gehoord.

De verwerende partij, hoewel behoorlijk opgeroepen, is niet ter zitting verschenen. Gelet op artikel 4.8.24 VCRO verhindert de afwezigheid van partijen de geldigheid van de zitting, en dus van de behandeling van de zaak, echter niet.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen van titel IV, hoofdstuk VIII van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening (VCRO) betreffende de Raad voor Vergunningsbetwistingen en van de bepalingen van het reglement van orde van de Raad, bekrachtigd door de Vlaamse Regering op 20 november 2009.

III. TUSSENKOMST

Mevrouw [REDACTED] vraagt met een op 14 maart 2011 ter post aangetekend verzoekschrift om in het geding te mogen tussenkomen.

De voorzitter van de derde kamer heeft vastgesteld, met een beschikking van 7 april 2011, dat er grond is om het verzoek in te willigen en dat de verzoeker tot tussenkomst aangemerkt kan worden als belanghebbende in de zin van artikel 4.8.16, §1, eerste lid VCRO voor wat betreft de behandeling van de vordering tot schorsing.

IV. FEITEN

Op 31 maart 2010 (datum van het ontvangstbewijs) dient de tussenkomende partij bij het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Hoogstraten een aanvraag in voor een stedenbouwkundige vergunning voor “*de nieuwbouw van een vleesvarkensstal*”. Het betreft het bouwen van een varkensstal, het aanleggen van wegverharding en een weegbrug voor een nieuw bedrijf.

Het perceel is, zo blijkt uit de bestemmingsvoorschriften van het bij koninklijk besluit van 30 september 1977 vastgestelde gewestplan ‘Turnhout’, gelegen in agrarisch gebied. Het perceel is niet gelegen binnen een gebied waarvoor een goedgekeurd bijzonder plan van aanleg of ruimtelijk uitvoeringsplan geldt, noch binnen de omschrijving van een behoorlijk vergunde, niet vervallen verkaveling.

Naar aanleiding van het openbaar onderzoek, georganiseerd van 20 april 2010 tot en met 20 mei 2010, worden tien bezwaarschriften, onder andere uitgaande van de huidige verzoekende partij, ingediend.

De Vlaamse Milieumaatschappij brengt op 28 april 2010 een gunstig advies uit.

Het departement Landbouw en Visserij, afdeling Duurzame Landbouwonwikkeling brengt op 7 mei 2010 een principieel ongunstig advies uit en merkt hierbij op dat slechts een gunstig advies kan gegeven worden wanneer een aantal voorwaarden worden vervuld:

“ ...

De aanvraag betreft de oprichting van een nieuw varkensbedrijf te [REDACTED]. Het bouwperceel, is gelegen in agrarisch gebied met glastuinbouwbedrijven en een varkensbedrijf in de nabije omgeving,

De aanvraagster, [REDACTED] is getrouwd met [REDACTED] en deze baat een varkensbedrijf uit te [REDACTED] op een perceel van 3 ha. De aanvraagster is zelfstandig helpster op dit varkensbedrijf en beschikt dus over voldoende relevante ervaring. Ze volgde een A2-landbouwopleiding,

Het bedrijf telt 1050 zeugen en 4000 vleesvarkens. Op dit moment is de milieuvergunning in aanvraag voor de uitbreiding van het varkensbedrijf naar 1300 zeugen en 10.000 vleesvarkens. Indien deze uitbreiding gerealiseerd wordt, is er op het huidige bedrijf geen ruimte meer om de nieuwe varkensstal op te richten. In 2002 werd eveneens het landbouwbedrijf te [REDACTED] op een perceel van 1 ha aangekocht.

Het bouwperceel heeft een oppervlakte van ongeveer 2,2 ha en is in eigendom van de aanvraagster en haar man. Het is op 200-300m van het huidige varkensbedrijf gelegen. De aanvraag betreft het bouwen van een vleesvarkensstal, een weegbrug, verhardingen, voedersilo's en een hemelwaterput. De biggen zullen aangekocht worden van het varkensbedrijf van haar man of eventueel van een ander bedrijf.

De afdeling Duurzame Landbouwonwikkeling verstrekt voor dit dossier een ongunstig advies aangezien niet werd voldaan aan de voorwaarden die gesteld worden voor nieuwe inplantingen. Voor de voorliggende aanvraag kan wel een gunstig advies gegeven worden indien wordt voldaan aan de volgende voorwaarden:

*-De aanvraagster is landbouwster in hoofdberoep op het moment van de aanvraag
-De aanvraagster heeft voldoende NER,s aangekocht op het moment van de aanvraag
-De aanvraagster heeft zich in orde gesteld met een mestbanknummer en landbouwnummer.”*

...”

Op 24 juni 2010 heeft de verzoekende partij bij de Vlaamse minister bevoegd voor Leefmilieu administratief beroep aangetekend tegen de door de verwerende partij aan de tussenkomenende partij op 22 april 2010 verleende milieuvergunning voor de exploitatie van een varkensbedrijf met 2.988 vleesvarkens. Met een besluit van 21 november 2010 heeft de Vlaamse minister bevoegd voor Leefmilieu het administratief beroep van de verzoekende partij gedeeltelijk ingewilligd met dien verstande dat de milieuvergunning wordt verleend mits het opleggen van de bijzondere voorwaarde dat een biologisch luchtwassysteem dient geïmplementeerd te worden. De verzoekende partij heeft tegen het besluit van 21 november 2010 geen jurisdictioneel beroep ingesteld bij de Raad van State.

De gemeentelijk stedenbouwkundig ambtenaar brengt op 25 juni 2010 een voorwaardelijk gunstig advies uit.

Het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Hoogstraten verleent op 12 juli 2010 een stedenbouwkundige vergunning aan de tussenkommende partij en overweegt hierbij het volgende:

“ ...

3. Decretale beoordelingselementen

Aandachtspunten en criteria betrekking hebbende op:

- *De functionele inpasbaarheid:*
Functioneel past het bedrijfsgebouw perfect in de agrarische omgeving.
- *De mobiliteitsimpact:*
Door de aanvraag wordt de mobiliteit niet in het gedrang gebracht.
- *De schaal:*
De gevraagde constructies overtreffen niet de normale schaal van dergelijke gebouwen.
- *Het ruimtegebruik en de bouwdichtheid:*
De aanvraag heeft geen invloed op ruimtegebruik en bouwdichtheid.
- *Visueel-vormelijke elementen:*
Visueel-vormelijk hebben de elementen een normaal hedendaags uiterlijk.
- *Cultuurhistorische aspecten:*
Er zijn geen cultuurhistorische aspecten van toepassing op deze locatie.
- *Het bodemreliëf:*
Het bodemreliëf wordt niet gewijzigd.
- *Hinderaspecten, gezondheid, gebruiksgenot en veiligheid in het algemeen:*
De genoemde aspecten zijn niet van toepassing op deze aanvraag.

Bestaande toestand in de omgeving

De omgeving wordt overwegend gekenmerkt door bestaande agrarische bedrijfsactiviteiten en bestaande agrarische bedrijfsgebouwen.

...

Beoordeling:

Het bouwwerk en de constructies zijn naar functie, vormgeving en materiaalkeuze aanvaardbaar, ze vormen een compact geheel.

Gezien de aanwezige structuren, het ongewijzigd uitzicht en gebruik van het terrein kan gesteld worden dat de werken een beperkte impact hebben op de omgeving en stedenbouwkundig aanvaardbaar zijn.”

CONCLUSIE:

De aanvraag wordt gunstig geëvalueerd op voorwaarde dat:

-de groenschermen- zoals aangeduid op het inplantingsplan – worden aangeplant in het eerstvolgende plantseizoen. De beplanting moet over een breedte van minimum 6m worden uitgevoerd met drie rijen streekeigen hoogstammige bomen met een minimale stamomtrek van 12 cm en met een tussenafstand van 4 m, aangevuld met een dichte onderbegroeiing van streekeigen struiken, zodat een

dichte houtkant als zichtscherm kan worden ontwikkeld; De beplanting moet doorlopend en op vakkundige wijze worden onderhouden teneinde zijn afscherpende functie optimaal te behouden. Dit houdt in dat in het eerstvolgende plantseizoen te rekenen vanaf de datum van aflevering van deze stedenbouwkundige vergunning, de hoger genoemde aanplantingen strikt dienen te worden uitgevoerd. De aanplantingen dienen volledig uitgevoerd met plantmateriaal dat duidelijk overleefbaar is, en niet na enige tijd verdwijnt uit de plantvakken. Op deze manier kan het bedrijf enkel afgeschermd worden van zijn omgeving.

-voor de aanvang van de werken dient de aanvraagster het volgende voor te leggen aan het stadsbestuur van Hoogstraten:

-dat de activiteiten in hoofdberoep worden uitgevoerd

-dat voldoende NER's werden aangekocht

-dat zij zich in orde heeft gesteld met een mestbanknummer en een landbouwnummer

...

Tegen deze beslissing tekent de verzoekende partij, samen met de heer [REDACTED], op 6 augustus 2010 administratief beroep aan bij de verwerende partij.

In zijn verslag van onbekende datum adviseert de provinciale stedenbouwkundige ambtenaar de verwerende partij om het beroep in te willigen en de stedenbouwkundige vergunning te weigeren met de volgende motivering:

“ ...

De aanvraag betreft de exploitatie van een nieuw vleesvarkensbedrijf. Dit is een zuivere agrarische functie en is principieel in overeenstemming met deze planologische bestemming van het gebied.

Allereerst dient gesteld te worden dat de deputatie in zitting van 22 april 2010 een gunstige milieuvergunning afleverde. Hierbij heeft men zich enkel uitgesproken over het milieutechnische aspect van de aanvraag. Dit staat los van een concrete stedenbouwkundige beoordeling en de inpasbaarheid volgens de goede ruimtelijke ordening.

De aanvraag dient getoetst op haar verenigbaarheid met de goede ruimtelijke ordening. De aanvraag betreft de bouw van een varkensstal voor 2988 varkens op een nieuw perceel, op ca 200m van het bestaande landbouwersbedrijf (waar de aanvraagster zelfstandig helpster is). Volgens het aanvraag dossier is voor het huidige bestaande varkensbedrijf ([REDACTED]) momenteel een MER-studie lopende voor een uitbreiding tot 1300 zeugen en 10 000 vleesvarkens. Om van dit varkensbedrijf een gesloten varkensbedrijf te maken zijn er echter nog bijkomende vleesvarkensplaatsen noodzakelijk. Om deze reden wordt met de voorliggende aanvraag een nieuw vleesvarkensbedrijf opgericht.

De afdeling Duurzame Landbouwonwikkeling heeft geoordeeld dat er onvoldoende werd aangetoond dat het hier effectief om een nieuwe landbouwbedrijfszetel gaat. De aanvraagster toont niet aan dat zij landbouwster in hoofdberoep is, voldoende NER's heeft aangekocht, noch heeft ze zich in orde gesteld met een mestbanknummer en landbouwnummer. Stad Hoogstraten legde deze zaken op als voorwaarden bij de vergunning, doch dit dient bij de initiële aanvraag reeds aanwezig te zijn om een passende beoordeling te kunnen maken.

Om die reden wordt het ongunstig advies van de Afdeling Duurzame Landbouwonwikkeling bijgetreden.

Uit het dossier blijkt niet dat de aanvrager een nieuw varkensbedrijf zal oprichten. De motivatienota toont duidelijk aan dat de werken in opdracht gebeuren van het hoofdbedrijf.

Om die reden dient geoordeeld te worden dat eerste de bestaande landbouwterreinen moeten worden aangewend om uitbreiding te realiseren.

Momenteel zou voor het bestaande bedrijf een aanvraag tot uitbreiding lopen, doch dit is nog niet gerealiseerd. Het is aan te raden eerste deze uitbreiding te realiseren, alvorens elders een nieuwe zone in het agrarisch gebied aan te snijden. Bij een nieuwe aanvraag dient bovendien te worden aangetoond dat er op het eigen terrein geen uitbreidingsmogelijkheden aanwezig zijn.

Om die reden kan voorliggende aanvraag vanuit het oogpunt van de goede ruimtelijke ordening niet voor vergunning in aanmerking komen.

Op basis van voorgaande redenering wordt een deel van de argumentatie van de beroepers weerhouden. Er dient echter wel te worden opgemerkt dat men zich in agrarisch gebied bevindt en een landbouwer het recht heeft om er zijn beroep uit te oefenen. Het kan niet zijn dat eigenaars van zonevreemde woningen het effectieve gebruik van het agrarisch gebied kunnen boycotten. Wonen in het agrarisch gebied hangt nauw samen met de aanwezigheid van open zichten en mooie landschappen, maar houdt ook in dat er een nauwe relatie bestaat met de landbouwactiviteiten.

Watertoets:

Bij nazicht van de Vlaamse kaart met de overstromingsgevoelige gebieden, blijkt het perceel gelegen te zijn in een mogelijk overstromingsgevoelig gebied. De VMM bracht op 28 april 2010 over de aanvraag voorwaardelijk gunstig advies uit.

De voorliggende aanvraag voorziet de mogelijkheid van het bouwen of verharden van een aanzienlijke oppervlakte, zodat rekening gehouden moet worden met het mogelijke effect op de plaatselijke waterhuishouding. Door de toename van de verharde oppervlakte wordt de infiltratie van het hemelwater in de bodem plaatselijk beperkt. Dit wordt voldoende gecompenseerd.

...

Na de hoorzitting van 20 september 2010, beslist de verwerende partij op 23 september 2010 om het beroep niet in te willigen en de stedenbouwkundige vergunning te verlenen en overweegt hierbij het volgende:

“ ...

Volgens het vastgestelde gewestplan van Turnhout (goedgekeurd bij KB van 30 september 1977) situeert de aanvraag zich in agrarisch gebied.

De agrarische gebieden zijn bestemd voor de landbouw in de ruime zin. Behoudens bijzondere bepalingen mogen de agrarische gebieden enkel bevatten de voor het bedrijf noodzakelijke gebouwen, de woning van de exploitanten, benevens verblijfgelegenheden voor zover deze een integrerend deel van een leefbaar bedrijf uitmaakt, en eveneens para-agrarische bedrijven. Gebouwen bestemd voor niet aan de grond gebonden agrarische bedrijven met industrieel karakter of voor intensieve veeteelt, mogen slechts opgericht worden op ten minste 300 m van een woongebied of op ten minste 100 m van een woonuitbreidingsgebied, tenzij het een woongebied met landelijk karakter betreft. De

afstand van 300 en 100 m geldt evenwel niet in geval van uitbreiding van bestaande bedrijven. De overschakeling naar bosgebied is toegestaan overeenkomstig de bepalingen van artikel 35 van het Veldwetboek, betreffende de afbakening van de landbouw- en bosgebieden.

De aanvraag betreft de exploitatie van een nieuw vleesvarkensbedrijf. Dit is een zuivere agrarische functie en is principieel in overeenstemming met deze planologische bestemming van het gewestplan.

Allereerst dient gesteld te worden dat de deputatie in zitting van 22 april 2010 een gunstige milieuvergunning afleverde. Hierbij heeft men zich enkel uitgesproken over het milieutechnische aspect van de aanvraag. Dit staat los van een concrete stedenbouwkundige beoordeling en de inpasbaarheid volgens de goede ruimtelijke ordening.

De aanvraag dient getoetst te worden op haar verenigbaarheid met de goede ruimtelijke ordening. De aanvraag betreft het bouwen van een varkensstal voor 2988 varkens op een nieuw perceel, op ca. 200m-: van het bestaande landbouwersbedrijf (waar de aanvraagster zelfstandig helpster is). Volgens het aanvraagdossier is voor het huidige bestaande varkensbedrijf (■■■■■) momenteel een MER-studie lopende voor een uitbreiding tot 1300 zeugen en 10 000 vleesvarkens. Om van dit varkensbedrijf een gesloten varkensbedrijf te maken, zijn er echter nog bijkomende vleesvarkensplaatsen noodzakelijk. Om deze reden wordt met voorliggende aanvraag een nieuw vleesvarkensbedrijf opgericht.

De afdeling Duurzame Landbouwwontwikkeling heeft geoordeeld, dat er onvoldoende werd bewezen dat het hier effectief om een nieuwe landbouwbedrijfszetel gaat. De deputatie is van oordeel dat aanvraagster heeft aangetoond dat het in casu de oprichting van een onafhankelijk bedrijf betreft en aan de voorwaarden van voormelde instantie wordt voldaan. Er zijn twee milieuvergunningen en voor het bestaande bedrijf is een aanvraag tot uitbreiding ingediend.

Het college van burgemeester en schepenen heeft het standpunt ingenomen, dat de gebouwen naar functie, vormgeving en materiaalkeuze aanvaardbaar zijn. Tevens wordt gesteld dat de constructies een compact geheel vormen en dat, gezien de aanwezige structuren, het ongewijzigde uitzicht en gebruik van het terrein, kan worden gesteld, dat de werken een beperkte impact hebben op de omgeving en stedenbouwkundig aanvaardbaar zijn.

Naar de beroepers toe dient erop te worden gewezen, dat men zich in het agrarisch gebied bevindt en een landbouwer het recht heeft om er zijn beroep uit te oefenen. Het kan niet zijn dat eigenaars van zonevreemde woningen het effectieve gebruik van het agrarisch gebied kunnen boycotten. Wonen in het agrarisch gebied hangt nauw samen met de aanwezigheid van open zichten en landschappen, maar houdt ook in dat er een nauwe relatie bestaat met de landbouwactiviteiten.

De deputatie treedt het standpunt van de gemeente bij en is van oordeel dat de goede ruimtelijke ordening niet in het gedrang wordt gebracht en een voorwaardelijke vergunning kan worden verleend. Het besluit van het college van burgemeester en schepenen wordt bevestigd.

Watertoets:

Bij nazicht van de Vlaamse kaart met de overstromingsgevoelige gebieden, blijkt het perceel gelegen te zijn in een mogelijk overstromingsgevoelig gebied. De VMM bracht op 28 april 2010 over de aanvraag voorwaardelijk gunstig advies uit.

De voorliggende aanvraag voorziet de mogelijkheid van het bouwen of verharden van een aanzienlijke oppervlakte, zodat rekening gehouden moet worden met het mogelijke effect op de plaatselijke waterhuishouding. Door de toename van de verharde oppervlakte wordt de infiltratie van het hemelwater in de bodem plaatselijk beperkt. Dit wordt voldoende gecompenseerd.

Algemene conclusie:

De aanvraag is in overeenstemming met de planologische bestemming van het gewestplan. Er dient te worden voldaan aan de voorwaarden opgelegd in het besluit van 12 juli 2010 van het college van burgemeester en schepenen en in het advies van 7 mei 2010 van het Departement Landbouw en Visserij.

De aanvraag kan uit het oogpunt van de goede ruimtelijke ordening worden aanvaard.

...

Dit is de bestreden beslissing.

Met hetzelfde inleidend verzoekschrift van 17 november 2010 heeft ook de heer [REDACTED] een vordering tot schorsing en vernietiging van de bestreden beslissing ingediend bij de Raad. Met een arrest van 19 oktober 2011 (nr. A/4.8.18/2011/0078) heeft de Raad conform artikel 4.8.18, vierde lid VCRO het beroep van de heer [REDACTED] onontvankelijk verklaard.

Volledigheidshalve dient nog opgemerkt dat de tussenkomende partij op 9 december 2010 kennelijk een aanvang heeft genomen met de uitvoering van de thans bestreden beslissing. Op 10 december 2010 heeft de verzoekende partij op eenzijdig verzoekschrift de onmiddellijke stillegging van de werken onder verbeurte van een dwangsom bekomen bij de Voorzitter van de Rechtbank van Eerste Aanleg te Turnhout.

Vermelde beschikking op eenzijdig verzoekschrift, evenals een dagvaarding in kortgeding, werden op 10 december 2010 betekend aan de tussenkomende partij. Op 14 december 2010 heeft de tussenkomende partij derdenverzet aangetekend tegen de beschikking van 10 december 2010.

Met een beschikking van 3 februari 2011 legt de Voorzitter een verbod op om “enig werk uit te voeren of te laten uitvoeren op het terrein gelegen te [REDACTED], meer bepaald het terrein waarvoor een stedenbouwkundige vergunning werd verleend door de Deputatie van de provincie Antwerpen op 23 september 2010 (met kenmerk PTSV-2010-0093), op straffe van een dwangsom van € 1.000,- per uur dat werken worden uitgevoerd, te verbeuren voor elk begonnen uur tot uitspraak is gedaan door de Raad voor Vergunningsbetwistingen inzake de door [REDACTED] en [REDACTED] ingestelde schorsingsvordering tegen diezelfde vergunning”.

Op 14 april 2011 heeft de tussenkomende partij hoger beroep ingesteld bij het Hof van Beroep te Antwerpen tegen vermeldde beschikking. Met een arrest van 18 januari 2012 heeft het Hof van Beroep te Antwerpen de door de Voorzitter van de Rechtbank van Eerste Aanleg bevolen schorsing van de thans bestreden beslissing opgeheven.

V. ONTVANKELIJKHEID VAN DE VORDERING TOT SCHORSING

A. ONTVANKELIJKHEID WAT BETREFT DE TIJDIGHEID VAN HET BEROEP

De verwerende partij heeft de bestreden beslissing met een aangetekende zending van 21 oktober 2010 betekend aan de verzoekende partij. Het voorliggende beroep, ingesteld met een aangetekende zending van 17 november 2010, is bijgevolg tijdig conform artikel 4.8.16, §2, 1°, a VCRO.

B. Ontvankelijkheid wat betreft het belang van de verzoekende partij

Standpunt van de partijen

De verzoekende partij omschrijft haar belang als volgt:

“
...
[REDACTED] woont pal tegenover de geplande varkensstal. De afstand van de gevel van zijn huis naar de gevel van de geplande stal zou bij realisatie van het project (slechts) 40 meter zijn (zie de luchtfoto hierboven op pg. 6 van het verzoekschrift en stuk 4).
...”

Beoordeling door de Raad

Om als derde belanghebbende bij de Raad een beroep te kunnen instellen, vereist artikel 4.8.16, §1, eerste lid 3° VCRO dat de verzoekende partij, als natuurlijke persoon of als rechtspersoon, rechtstreekse of onrechtstreekse hinder of nadelen kan ondervinden ingevolge de bestreden vergunningsbeslissing. Artikel 4.8.16, §1, eerste lid, 3° VCRO vereist derhalve niet dat het bestaan van deze hinder of nadelen absoluut zeker is.

Wel zal de verzoekende partij het mogelijk bestaan van deze hinder of nadelen voldoende waarschijnlijk moeten maken, de aard en de omvang ervan voldoende concreet moeten omschrijven en tegelijk zal de verzoekende partij dienen aan te tonen dat er een rechtstreeks of onrechtstreeks causaal verband kan bestaan tussen de uitvoering of de realisatie van de vergunningsbeslissing en de hinder of nadelen die zij ondervindt of zal ondervinden. In voorkomend geval zal de verzoekende partij beschikken over het rechtens vereiste belang om conform artikel 4.8.16, §1, eerste lid, 3° VCRO een beroep in te dienen bij de Raad.

De verzoekende partij kan in het licht van het voorgaande dan ook niet bijgetreden worden wanneer zij kennelijk lijkt aan te nemen dat de loutere beschikking over zakelijke of persoonlijke rechten met betrekking tot een onroerend goed dat is gelegen naast of in de nabijheid van het project haar op zich het rechtens vereiste belang bij de huidige procedure kan verschaffen. De tekst van artikel 4.8.16, §1, eerste lid, 3° VCRO verzet zich hiertegen en laat de Raad evenmin toe enig belang in hoofde van de verzoekende partij te vermoeden.

De Raad stelt anderzijds vast dat de verzoekende partij, meer specifiek bij de bespreking van het moeilijk te herstellen ernstig nadeel dat zij als gevolg van de bestreden beslissing meent te lijden, voldoende aannemelijk maakt dat zij hinder of nadelen kan ondervinden ingevolge de bestreden beslissing. De verzoekende partij wijst hierbij op de mobiliteitshinder, de aantasting van de plaatselijke verkeersveiligheid en de visuele hinder. De verzoekende partij maakt aldus voldoende aannemelijk dat zij zowel rechtstreekse als onrechtstreekse hinder en nadelen kan ondervinden ingevolge de bestreden vergunningsbeslissing.

Bovendien worden de aard en de omvang van deze hinder en nadelen, in het licht van de toepassing van artikel 4.8.16, §1, eerste lid 3° VCRO, voldoende concreet omschreven en valt niet te betwisten dat er een causaal verband kan bestaan met de realisatie van de werken die middels de bestreden beslissing werden vergund. De door de verzoekende partij opgesomde mogelijke hinder en nadelen zijn voldoende persoonlijk, direct en actueel. Zij beschikt over het rechtens vereiste belang in de zin van artikel 4.8.16 §1, eerste lid, 3° VCRO.

VI. ONDERZOEK VAN DE VORDERING TOT SCHORSING

Uit de samenlezing van de artikelen 4.8.13 VCRO en 4.8.16, §3, derde lid VCRO moet worden afgeleid dat een bestreden vergunningsbeslissing slechts bij wijze van voorlopige voorziening kan worden geschorst ter voorkoming van een moeilijk te herstellen ernstig nadeel én wanneer hiertoe redenen voorhanden zijn.

A. Moeilijk te herstellen ernstig nadeel

Standpunt van de partijen

1.

De verzoekende partij omschrijft het moeilijk te herstellen ernstig nadeel dat zij meent te lijden als volgt:

“ ...

Op basis van de situatieschets is het duidelijk dat verzoekende partijen wel degelijk op schadelijke wijze de impact gaan voelen van de geplande stal en weegbrug en de ermee gepaard gaande exploitatie nu zij aan de overkant van de geplande stallingen wonen, recht op de geplande stal en weegbrug aankijken en dezelfde ()weg delen (zie fotoreportage stuk 5).

... ”

Voor zover uw Raad de schorsingsvordering zou afwijzen en later zou besluiten tot de annulatie van de bestreden beslissing, staat vast dat het nadeel op dat moment moeilijk te herstellen zal zijn nu het benaastigen van de afbraak van een gebouw, voor een belanghebbende derde onmiskkenbaar moeilijk is. De omstandigheid dat de gedwongen afbraak naar alle waarschijnlijkheid zou moeten gevorderd worden door verzoekende partijen en dat een dergelijke vordering ten aanzien van een buur/veehouder geen sympathiek gebaar vormt hetgeen bijgevolg kan resulteren en een op heden niet nader in te schatten reactie, is bijkomend moeilijk te noemen.

2. Onaanvaardbare visuele hinder

De varkenstal wordt ingepland op 20 meter van de as van de openbare weg. De nokhoogte van de stalling bedraagt 9,4 meter. De breedte van de stalling bedraagt 42,6 meter aan de straatkant. De oppervlakte en het volume van de stal zijn dermate grootschalig dat zij een negatieve visuele impact hebben op de omgeving, zeker als men weet dat de stal meer dan drie keer zo hoog is dan de laagbouw van verzoekende partij. Deze hinder is ernstig (zie stuk 5). Ook voor deze hinder geldt dat het moeilijk te herstellen is en ernstig conform de redenen die hierboven reeds uiteengezet werden.

... ”

2.

De verwerende partij heeft geen nota betreffende de vordering tot schorsing neergelegd, was niet aanwezig of vertegenwoordigd op de zitting en lijkt het bestaan van een moeilijk te herstellen ernstig nadeel in hoofde van de verzoekende partij bijgevolg niet te betwisten.

3.

De tussenkomende partij antwoordt hierop als volgt:

" ...

Het is steeds vaste rechtspraak geweest van de Raad van State dat van residentiële bewoners van een agrarisch gebied een grotere tolerantie mag verwacht worden ten aanzien van agrarische activiteiten (cf. o.a. R.v.St., Mattheeuws, nr. 188.107 van 20 november 2008; R.v.St., Stessens, nr. 192.594 van 23 april 2009; R.v.St., Van Den Plas, nr. 205.704 van 24 juni 2010).

Deze rechtspraak werd intussen ook overgenomen door de Raad voor Vergunningsbetwistingen (cf. RvVb, Janssen, nr. S/2010/0005 van 2 maart 2010). Zulks is in feite het gevolg van de keuze van deze bewoners om zich te vestigen in agrarisch gebied. Het is en blijft het geëigend gebied is voor agrarische activiteiten, waar de woonkwaliteit uit de aard van die activiteiten niet dezelfde bescherming kan krijgen als in een woongebied (eveneens vaste rechtspraak van de Raad van State, zoals verwoord in o.a. R.v.St., Mattheeuws, nr. 188.107 van 20 november 2008).

In een gelijkaardige zaak aan de [REDACTED] te [REDACTED], waarbij de naaste buur de milieuvergunning voor de exploitatie van een nieuw varkensbedrijf met een stal voor 2.990 varkens - dus met een gelijkaardige omvang als in casu en in hetzelfde agrarisch gebied - had aangevochten, oordeelde de Raad van State dat "van bewoners van een agrarisch gebied een grotere tolerantie mag worden verwacht ten aanzien van geurhinder, overlast door insecten en ongedierte, en andere ongemakken die typisch zijn voor een veeteeltinrichting, juist omdat dergelijk gebied precies bestemd is voor de uitoefening van agrarische activiteiten", en werd het door de buur ingeroepen moeilijk te herstellen ernstig nadeel verworpen (R.v.St., Van Den Plas, nr. 205.704 van 24 juni 2010).

Deze rechtspraak ontkracht overigens ook de beweringen van verzoekers als zou dergelijke "megastal" niet thuishoren in agrarisch gebied.

Voor de beoordeling van de ongemakken die verzoekers beweren te ondergaan door de bouw van de betwiste stal, is het dus wel degelijk relevant dat zij zonevreemde residentiële bewoners zijn van een agrarisch gebied, bestemd voor agrarische activiteiten.

Wanneer men zich gaat vestigen in een landbouwgebied, moet men er uiteraard rekening mee houden dat daar ook effectief landbouwactiviteiten worden ontwikkeld.

Zoals de Deputatie ook terecht conform de vaste rechtspraak van de Raad van State en Raad voor Vergunningsbetwistingen heeft aangehaald in de vergunning die zij op 23 september 2010 heeft afgeleverd, kan het niet zijn dat eigenaars van zonevreemde woningen het effectieve gebruik van het agrarisch gebied gaan boycotten.

Een landbouwgebied is in de eerste plaats gericht op landbouwactiviteiten en niet op residentieel wonen.

Het leveren van voeders, het laden en lossen van dieren en de afvoer van mest zijn activiteiten die inherent zijn aan landbouwactiviteiten in agrarisch gebied, zoals eveneens werd bevestigd in het Ministerieel Besluit dd. 21 november 2010 waarbij verzoekster tot tussenkomst de milieuvergunning werd verleend.

Ook alle vergunningverlenende instanties (afdeling Milieuvergunningen, Ruimte en Erfgoed, PMVC en GMVC,...) hebben hieromtrent gunstig geadviseerd en dit zowel in eerste aanleg als in graad van administratief hoger beroep.

...

3.

Verzoekers voegen hieraan toe dat de stal ook visuele hinder zal veroorzaken.

Evenwel voeren zij niet in concreto aan hoe deze hinder zich zal realiseren.

Bovendien is de stal op meer dan 60 meter van de woning van eerste verzoeker gepland, en op meer dan 100 meter van de woning van tweede verzoeker, en dan nog aan de overzijde van de straat.

Het hoeft dan ook geen betoog dat de beweringen van verzoekers aangaande o.m. het wegvallen van zonlicht eveneens volledig uit de lucht zijn gegrepen.

De stal kan immers onmogelijk een schaduwvlek van 60 meter genereren.

Bovendien stelt verzoekster tot tussenkomst vast dat pal voor de woning van eerste verzoeker een zeer grote eik van minimum 10 meter hoog staat. De lichtinval wordt dan ook in de eerste plaats verhinderd door deze boom.

Ook staan links van de woning tientallen mastenbomen en dennenbomen die ook zeer veel licht wegnemen.

Bovendien "vergeten" verzoekers te vermelden dat de stedenbouwkundige vergunning de aanleg van een dicht groenscherm oplegt over een breedte van minimum 6 meter met drie rijen streekeigen hoogstammige bomen met een minimale stamomtrek van 12 cm en met een tussenafstand van 4 m, aangevuld met een dichte onderbegroeiing van streekeigen struiken, zodat een dichte houtkant als zichtscherm kan worden ontwikkeld.

Er kan zodoende niet worden ontkend dat er op die manier van visuele hinder geen sprake is en al evenmin van een "negatieve visuele impact op de omgeving" die "ernstig" zou zijn.

..."

Beoordeling door de Raad

1.

In de memorie van toelichting wijst de decreetgever erop dat het begrip 'moeilijk te herstellen ernstig nadeel' eveneens wordt gehanteerd binnen het schorsingscontentieux van de Raad van State en dat vermeld begrip, voor wat de mogelijkheid tot schorsing in procedures voor de Raad voor Vergunningsbetwistingen betreft, in diezelfde zin mag worden begrepen (Parl. St. VI. Parl, 2008-2009, nr. 2011/1, p. 222, nr. 627). Opdat de schorsing van de tenuitvoerlegging van de

bestreden beslissing door de Raad zou kunnen bevolen worden, moet de verzoekende partij doen blijken van een ernstig nadeel dat moeilijk te herstellen en bovendien persoonlijk is.

De verzoekende partij mag zich in de uiteenzetting van het moeilijk te herstellen ernstig nadeel niet beperken tot vaagheden en algemeenheden, maar dient integendeel concrete en precieze gegevens aan te reiken waaruit enerzijds de ernst van het nadeel blijkt dat zij ondergaan of dreigen te ondergaan, wat inhoudt dat zij concrete en precieze aanduidingen moet verschaffen over de aard en de omvang van het nadeel dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de aangevochten akte kan berokkenen, en waaruit anderzijds het moeilijk te herstellen karakter van het nadeel blijkt. Het moeilijk te herstellen ernstig nadeel, zoals vervat in artikel 4.8.13 VCRO, kan dan ook niet, minstens niet zonder meer gelijkgeschakeld worden met de in artikel 4.8.16, §1, eerste lid, 3° VCRO bedoelde “rechtstreekse of onrechtstreekse hinder of nadelen” die een verzoekende partij kan ondervinden ingevolge een vergunningsbeslissing en die de verzoekende partij desgevallend het rechtens vereiste belang bij de procedure verschaffen.

Als moeilijk te herstellen ernstige nadeel dat zij met voorliggende vordering wenst te voorkomen, voert de verzoekende partij onder andere aan dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing een negatieve visuele impact zal teweegbrengen. De verzoekende partij wijst hiertoe op het feit dat de nokhoogte van de vergunde stal 9,4 meter bedraagt en de breedte aan de straatkant 42,6 meter. De verzoekende partij legt, teneinde de ernst van vermeld nadeel te onderbouwen en aanschouwelijk te maken, tevens een zeer uitvoerige fotoreportage neer.

2.

De Raad is met de tussenkomende partij van oordeel dat van zuiver residentiële bewoners in agrarisch gebied inderdaad een grotere tolerantie mag verwacht worden ten aanzien van de nadelen die desgevallend voortvloeien uit agrarische activiteiten en dat het geenszins de bedoeling kan zijn dat vermelde bewoners het effectief gebruik van agrarisch gebied in de weg gaan staan.

In tegenstelling tot wat de tussenkomende partij voorhoudt, doet voorgaande vaststelling evenwel geenszins afbreuk aan de omstandigheid dat een bewoner van een zonevreemde woning, zoals de verzoekende partij, zich middels een vordering tot schorsing met goed gevolg tot de Raad kan richten om een dreigend moeilijk te herstellen ernstig nadeel af te wenden. Hier anders over oordelen zou een niet te verantwoorden en dus onredelijke beperking van het recht tot toegang tot de rechter in hoofde van de verzoekende partij impliceren.

De grotere tolerantie die van de verzoekende partij mag worden verwacht ten aanzien van nadelen die voortvloeien uit zone-eigen activiteiten is bijgevolg enkel relevant in het licht van de beoordeling van de ernst van het nadeel dat de verzoekende partij tracht te voorkomen.

3.

Wat de door de verzoekende partij aangevoerde visuele hinder betreft, dient vooreerst te worden vastgesteld dat het project gepland is in een agrarisch gebied, waar de schoonheidswaarde van het landschap niet de speciale bescherming geniet als in landschappelijk waardevol agrarisch gebied. Dit heeft tot gevolg dat enkel de hinder die de perken te buiten gaat van hetgeen men in dergelijk gebied mag verwachten, een ernstig nadeel kan opleveren.

De tussenkomende partij kan echter niet worden gevolgd wanneer zij stelt dat de verzoekende partij niet aantoont hoe deze visuele hinder zich zal manifesteren. De verzoekende partij heeft immers een uitvoerige fotoreportage gevoegd, inclusief een luchtfoto, en de nodige simulaties, die de Raad toelaten het actuele uitzicht van de verzoekende partij vast te stellen en die tegelijk aantonen dat, rekening houdend met de aard, de omvang en de inplanting van de varkensstal, de

oprichting van vermelde stal zonder enige twijfel een betekenisvolle impact zal hebben op het rechtstreeks uitzicht van de verzoekende partij dat ontegensprekelijk in belangrijke mate zal worden verstoord. Noch de aanwezigheid van een grote eik in de voortuin van de verzoekende partij, noch de omstandigheid dat de bestreden beslissing de tussenkomende partij verplicht een dicht groenscherm aan te leggen, doen afbreuk aan de ernst van het door de verzoekende partij ingeroepen nadeel. De verplichting tot het aanleggen van een groenscherm versterkt, gelet op de concrete gegevens van het dossier en anders dan in de bestreden beslissing wordt beweerd, integendeel de vaststelling dat het oprichten van de varkensstal geenszins een beperkte impact zal hebben op de omgeving. Dit laatste niet in het minst voor wat het uitzicht van de verzoekende partij betreft.

4.

De Raad is dan ook van oordeel dat de verzoekende partij voldoende concreet heeft aangetoond dat zij ingevolge de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing een ernstig nadeel zal ondervinden door de aantasting van haar thans nog grotendeels ongeschonden uitzicht.

Gegeven de aard en de omvang van de kwestieuze stal, met inbegrip van de aanhorigheden, kan bovendien niet in redelijkheid worden betwist, zoals de verzoekende partij terecht aanvoert, dat het benaastigen van de gedwongen afbraak ervan voor een particulier, zoals de verzoekende partij, misschien niet onmogelijk doch wel dermate moeilijk dat het aangevoerde nadeel evenzeer als moeilijk te herstellen dient aangemerkt te worden.

Er is dan ook voldaan aan de in artikel 4.8.13 VCRO gestelde voorwaarde dat een bestreden vergunningsbeslissing bij wijze van voorlopige voorziening kan geschorst worden ter voorkoming van een moeilijk te herstellen ernstig nadeel.

B. Redenen die de schorsing rechtvaardigen

Standpunt van de partijen

1.

De verzoekende partij roept in een eerste middel volgende schending in:

“ ...

Genomen uit de schending van art. 19 lid 3 van het K.B. van 28 december 1972 betreffende de inrichting en de toepassing van de ontwerp-gewestplannen en gewestplannen, art. 1.1.4. VCRO, art. 4.3.1, §1, 1° lid, b) VCRO, art. 4.3.1, §2, 1° en 2° lid VCRO en art. 4.7.21, §1 VCRO, art. 3, 2° lid, a) 4) van het Besluit van de Vlaamse Regering van 28 mei 2004 betreffende de dossiersamenstelling van de aanvraag voor een stedenbouwkundige vergunning samen met de schending van art. 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, het redelijkheidsbeginsel, het evenredigheidsbeginsel en het zorgvuldigheidsbeginsel

...”

Naast een kritiek op de ‘industriële schaal’ van het bedrijf stelt de verzoekende partij in haar toelichting bij het eerste middel in essentie dat de verwerende partij de verenigbaarheid met de goede ruimtelijke ordening van het voorwerp van de aanvraag, en in het bijzonder de inplanting van de varkensstal, niet afdoende en onvoldoende concreet heeft beoordeeld. De verzoekende partij merkt meer specifiek op dat de verwerende partij zich in wezen enkel heeft aangesloten bij de beoordeling van het college van burgemeester en schepenen van de stad Hoogstraten, die nog volgens de verzoekende partij evenmin afdoende kan genoemd worden, zonder de aanvraag aan een eigen zorgvuldig onderzoek te onderwerpen.

2.

De verwerende partij heeft geen nota betreffende de vordering tot schorsing neergelegd, was niet aanwezig of vertegenwoordigd op de zitting en lijkt de ernst van het door de verzoekende partij ingeroepen middel dan ook niet te betwisten.

3.

De tussenkomende partij betwist de omstandigheid als zou het project een buitengewoon grootschalige exploitatie betreffen en stelt dat uit de overwegingen van de bestreden beslissing genoegzaam blijkt waarom het aangevraagde verenigbaar wordt geacht met het agrarisch gebied en dat de verwerende partij allerminst een kennelijk onredelijke beoordeling van de goede ruimtelijke ordening heeft gemaakt.

Nog volgens de tussenkomende partij heeft de verwerende partij zich de beoordeling van het college van burgemeester en schepenen van de stad Hoogstraten eigen gemaakt en heeft de verwerende partij tevens *'met recht en rede verwezen naar de beoordeling in concreto van de aanvraag die reeds is geschied in het kader van de milieuvergunningsaanvraag'* en die de verwerende partij zich eveneens eigen heeft gemaakt.

De tussenkomende partij wijdt vervolgens een omstandige toelichting aan de redenen waarom voor de vooropgestelde inplanting werd gekozen en betwist tot slot, in het licht van artikel 4.3.1, §1, eerste lid, 1°, b en §2, eerste lid, 1° en 2° VCRO, de door de verzoekende partij aangehaalde hinderaspecten (omgevingshinder, verkeershinder, de schaal van de constructies, de visuele impact...).

Beoordeling door de Raad

1.

Vermits het vergunningverlenend bestuursorgaan in dit verband beschikt over een discretionaire bevoegdheid, kan en mag de Raad zijn beoordeling omtrent de eisen van een goede ruimtelijke ordening niet in de plaats stellen van die van de verwerende partij. In de hem opgedragen legaliteitsbeoordeling kan de Raad enkel rekening houden met die motieven die opgenomen zijn in de bestreden beslissing en dient de Raad na te gaan of het vergunningverlenend bestuursorgaan haar appreciatiebevoegdheid naar behoren heeft uitgeoefend, meer specifiek of zij is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij deze correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan in redelijkheid tot het bestreden besluit is kunnen komen.

2.

De Raad is van oordeel dat de verwerende partij zich bij de beoordeling van een aanvraag tot stedenbouwkundige vergunning in het kader van een administratief beroep met goed gevolg kan aansluiten bij het in eerste aanleg ingenomen standpunt van het college van burgemeester en schepenen. Vereist is echter wel dat de verwerende partij in voorkomend geval aanduidt welke overwegingen zij zich al dan niet eigen heeft gemaakt, dat de rechtsonderhorige bijgevolg aan de hand van de bestreden beslissing, met inbegrip van de gevoegde bijlagen, kennis kan nemen van bedoelde overwegingen en dat de beslissing die geheel of gedeeltelijk wordt bijgetreden, op zich afdoende werd gemotiveerd.

Om te voldoen aan de haar opgelegde motiveringsplicht is de verwerende partij, wanneer zij uitspraak doet over een beroep en zoals zij in een voetnoot van de bestreden beslissing met verwijzing naar de rechtspraak van de Raad van State zelf opmerkt, er niet toe gehouden alle bezwaren en opmerkingen die tijdens de voorafgaande administratieve procedure werden

geformuleerd, te beantwoorden. Het volstaat, onverminderd de toepassing van artikel 4.7.21, §1 VCRO en artikel 4.7.23, §1, eerste lid VCRO, aan te geven welke met de plaatselijke aanleg of ruimtelijke ordening verband houdende redenen haar beslissing verantwoorden.

3.

Voorgaande overwegingen verhinderen niet dat de Raad dient vast te stellen dat de verwerende partij in strijd met artikel 4.3.1, §1, eerste lid, 1°, b en §2, eerste lid, 1° en 2° VCRO heeft nagelaten de verenigbaarheid van het aangevraagde met een goede ruimtelijke ordening op een zorgvuldige wijze te onderzoeken en vervolgens concreet en afdoende te beoordelen.

Na te hebben vastgesteld dat het aangevraagde naar haar oordeel in overeenstemming is met de voorschriften van het vigerende gewestplan, voert de verwerende partij aan dat de op 22 april 2010 verleende milieuvergunning losstaat van een concrete stedenbouwkundige beoordeling en van de inpasbaarheid volgens de goede ruimtelijke ordening om vervolgens middels vaagheden en stijlformules te verwijzen naar het standpunt van het college van burgemeester en schepenen van de stad Hoogstraten en te besluiten dat de goede ruimtelijke ordening niet in het gedrang wordt gebracht.

Noch in de bestreden beslissing, noch in de beslissing van het college van burgemeester en schepenen van de stad Hoogstraten, waarin weliswaar wel wordt verwezen naar de verkaveling gelegen aan de [REDACTED], wordt bij de beschrijving van de in de omgeving bestaande toestand ook maar enige melding gemaakt van de tegenover het perceel waarop de aanvraag slaat, aanwezige residentiële bebouwing. De aanwezigheid van de woning van onder andere de verzoekende partij wordt derhalve op geen enkele wijze concreet, laat staan afdoende, betrokken bij de beoordeling van de verenigbaarheid van de aanvraag met de goede ruimtelijke ordening. De omstandigheid dat vermelde woningen zonevreed zijn, al laat de tussenkomen de partij na aan te tonen dat deze woningen onvergund zouden zijn, is dan ook irrelevant.

De loutere overweging *'...dat men zich in het agrarisch gebied bevindt en een landbouwer het recht heeft om er zijn beroep uit te oefenen. Het kan niet zijn dat eigenaars van zonevreedde woningen het effectieve gebruik van het agrarisch gebied kunnen boycotten. Wonen in het agrarisch gebied hangt nauw samen met de aanwezigheid van open zichten en landschappen, maar houdt ook in dat er een nauwe relatie bestaat met de landbouwactiviteiten'*, lijkt dan ook veeleer een kritiek op het feit dat de huidige verzoekende partij administratief beroep heeft aangetekend tegen de beslissing van het college van burgemeester en schepenen van de stad Hoogstraten dan een daadwerkelijk concrete en afdoende beoordeling van de verenigbaarheid van de aanvraag met de goede ruimtelijke ordening in het licht van artikel 4.3.1, §1, eerste lid, 1°, b en §2, eerste lid, 1° en 2° VCRO.

In zoverre in de bestreden beslissing wordt verwezen naar de beslissing van het college van burgemeester en schepenen van de stad Hoogstraten en de verwerende partij zich het standpunt van het college eigen maakt, is de Raad van oordeel dat vermelde beslissing evenzeer is aangetast door ernstige motiveringsgebreken en dus, in het bijzonder voor wat de beoordeling van de verenigbaarheid van het aangevraagde met de goede ruimtelijke ordening betreft, niet met goed gevolg kan aangewend worden door de verwerende partij zonder hierdoor de wettigheid van haar eigen beslissing te hypothekeren.

4.

Het eerste middel lijkt op het eerste gezicht in de aangegeven mate gegrond en derhalve, mede gelet op de in het onderdeel VI.A van huidig arrest gedane vaststellingen, voldoende ernstig om de schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing te verantwoorden.

OM DEZE REDENEN BESLIST DE RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

1. De Raad beveelt de schorsing van de tenuitvoerlegging van de beslissing van de deputatie van de provincieraad van Antwerpen van 23 september 2010 waarbij het beroep van de verzoekende partij tegen de beslissing van 12 juli 2010 van het college van burgemeester en schepenen van de stad Hoogstraten wordt verworpen en waarbij aan de tussenkomende partij een stedenbouwkundige vergunning wordt verleend voor het bouwen van een varkensstal, het aanleggen van verharding en een weegbrug voor een nieuw bedrijf op een perceel gelegen te [REDACTED] en met kadastrale omschrijving [REDACTED].

2. De uitspraak over de kosten wordt uitgesteld tot de beslissing ten gronde.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting op 28 maart 2012, door de Raad voor Vergunningsbetwistingen, derde kamer, samengesteld uit:

Filip VAN ACKER, voorzitter van de derde kamer,

met bijstand van

Hildegard PETTENS, toegevoegd griffier.

De toegevoegd griffier,

De voorzitter van de derde kamer,

Hildegard PETTENS

Filip VAN ACKER